

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/113/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2718201946
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2718201946.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačēja a členov senátu JUDr. Kataríny Slováčekovej a JUDr. Daniela Ilavského v spore žalobkyne: R Collectors s.r.o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábřeží 8A, IČO: 50 094 297, proti žalovanej: S. K., nar. X. I. XXXX, R., H. XXX/X, o 4.948,31 eur a príslušenstvo, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 9Csp/164/2018-70 z 26. júna 2019, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. žalobu zamietol a vo výroku II. žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Právne vec posúdil aplikáciou ust. § 497 Obchodného zákonníka (zák. č. 513/1991 Zb. v znení neskorších zmien a predpisov - ďalej len „ Obch. z. “), § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ ZoSÚ “), § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 9, § 54a, § 100, § 101, § 103, § 517 ods. 2, § 565 a § 879v Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. - ďalej aj len „ O. z. “).

3. Pri rozhodnutí vychádzal zo skutkových zistení, že na základe Zmluvy o úvere dobrá pôžička zo dňa 7. novembra 2014 (ďalej len „ Zmluva “) poskytol právny predchodca žalobkyne Poštová banka, a. s. žalovanej úver vo výške 5.000 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 116 eur po dobu 120 mesiacov. Zmluvné strany si zároveň dohodli RPMN vo výške 20 %, priemernú hodnotu RPMN 16,81 %, fixnú ročnú úrokovú sadzbu vo výške 23,9 %, konečnú splatnosť úveru 20. novembra 2024, splatnosť prvej splátky 20. decembra 2014 a splatnosť ďalších splátok vždy 20. dňa v mesiaci. Žalovaná nesplácala poskytnutý úver riadne a včas, a to aj napriek výzve právneho predchodcu žalobkyne na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 22. decembra 2015, ktorá predchádzala vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Z predloženého aktuálneho stavu úveru mal súd preukázané, že pohľadávka ku dňu podania žaloby predstavovala istinu vo výške 4.948,31 eur, z úrokov ku dňu 19. decembra 2018 vo výške 4.221,24 eur a z poplatkov vo výške 29,65 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 6. augusta 2018 postúpila obchodná spoločnosť Poštová banka, a. s. ako postupca svoju pohľadávku voči žalovanej na žalobkyňu ako postupníka.

4. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, pri ktorej právny predchodca žalobkyne vystupoval ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, preto na daný vzťah je potrebné aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa spotrebiteľa, medzi nimi i ZoSÚ.

Bolo preukázané, že na základe Zmluvy plnil právny predchodca žalobkyne a poskytol žalovanej úver, žalovaná však riadne neplnila v zmysle dohodnutých podmienok a predmetný úver nesplácala. Z uvedeného dôvodu ju právny predchodca žalobkyne vyzval na uhradenie nedoplatku na splátkach s upozornením, že ak nedoplatok neuhradí, bude oprávnený žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Súd mal za preukázané, že daná výzva bola žalovanej odoslaná, a to po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, z ktorého dôvodu súd konštatoval, že právny predchodca žalobkyne si uplatnil právo na zosplatnenie dlhu v súlade so zákonom, keďže uvedené právo vyplýva z bodu 6.8 obchodných podmienok pre úver, t. j. bolo účastníkmi dohodnuté. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobu zamietol, a to s poukazom na ustanovenie § 54a O. z., nakoľko právo žalobcu na zaplatenie pohľadávky z predmetnej Zmluvy je premlčané. Súd pri určení začiatku plynutia premlčacej doby vychádzal z § 103 O. z., podľa ktorého v danom prípade začala premlčacia doba plynúť dňa 21. septembra 2015, t. j. deň nasledujúci po splatnosti splátky v mesiaci september 2015, pre nesplnenie ktorej sa stal zročným celý dlh a uplynula dňa 21. decembra 2018, pričom žaloba bola na súde podaná až dňa 28. decembra 2018, t. j. po uplynutí premlčacej doby. Súd konštatuje, že na uplatnenie práva podľa § 565 O. z. sa v zmysle § 53 ods. 9 O. z. vyžaduje upozornenie spotrebiteľa, ktoré právny predchodca žalobkyne vykonal listom zo dňa 22. decembra 2015 (v spise č. I. 34), v ktorom uviedol, že ku dňu 21. decembra 2015 je pohľadávka viac ako tri mesiace po splatnosti vo výške 495,15 eur, z čoho vyplýva, že právny predchodca žalobkyne si uplatnil právo podľa § 565 O. z. na základe splátky splatnej v mesiaci september 2015, čo dosvedčuje aj prehľad splátok uvedený v aktuálnom stave úveru, podľa ktorého v danom mesiaci žalovaná nezaplatila žiadnu sumu.

5. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej „C. s. p.“ a žalovanej nepriznal ich náhradu, nakoľko síce bola v konaní úspešná, keďže súd žalobu zamietol, nárok na náhradu trov konania si však neuplatnila.

6. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podala odvolanie žalobkyňa, ktorým sa pri uplatnení odvolacích dôvodov, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p.) a že vec nesprávne právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.) domáhala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové prejednanie, alternatívne, aby rozhodnutie zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie a zaviazže žalovanú na náhradu trov aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

7. Podľa odvolateľky prvoinštančný súd nesprávne aplikoval ustanovenia O. z. o premlčaní, nakoľko podľa § 103 O. z. začína plynúť premlčacia lehota od zosplatnenia úveru. Vyhlásenie predčasnej splatnosti predstavuje zmenu záväzku čo do termínu splatnosti, ktorá sa týka celého úveru. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 29Cdp 2906/2000, z ktorého zdôraznila, že povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky odstúpením od zmluvy nezaniká. Odstúpením sa menia výlučne len podmienky, za ktorých je dlžník povinný uvedenú povinnosť plniť. Dlžník naďalej nie je povinný splniť dlh v lehotách a za podmienok stanovených v zmluve, ale na požiadanie veriteľa a v plnom rozsahu. Z komentára k Občianskemu zákonníku Števec M. a kol.: Občiansky zákonník II, 2015, strana 1986 citoval, že stratou výhody splátok nastane splatnosť celej neuspokojenej časti pohľadávky naraz, čím sa negujú účinky rozloženia dlhu na jednotlivé splátky. V režime § 565 nenastala teda splatnosť celej pohľadávky omeškaním dlžníka so splnením niektorej zo splátok, ale je podmienená dispozitívnym úkonom veriteľa vo forme žiadosti o plnenie celku. Podľa odvolateľa výklad súdu týkajúci sa premlčania odporuje ust. § 53 ods. 9 O. z. upravujúceho trojmesačnú lehotu po splatnosti splátky, preto premlčanie je potrebné aplikovať z hľadiska zročnosti celého dlhu a nie jednotlivých splátok. Ak by žalobkyňa mala povinnosť vyhlásiť predčasnú splatnosť len do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky, musela by čakať, kým bude dlžník v omeškaní s minimálne troma splátkami. Takýto výklad však veriteľa nadmieru znevýhodňuje. Následne odvolateľka poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/161/2014, z ktorého zdôraznila, že nasledujúcim dňom po uplynutí lehoty na zosplatnenie nesplatených splátok úveru na základe oznámenia došlo k zosplatneniu. Poukázal tiež na rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 24Co/945/2015, z ktorého zdôraznila, že premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz podaním návrhu na súde a v danom prípade to bolo 26. februára 2011 a všeobecná premlčacia doba začala plynúť v deň zročnosti dlhu 26. februára 2011 a uplynula 26. februára 2014. Poukázala aj na rozhodnutie Okresného súdu Trnava sp. zn. 27Csp/3/2019, v ktorom súd uviedol, že premlčacia lehota zosplatneného úveru začína plynúť odo dňa zročnosti tej nesplnenej splátky, pre nesplnenie ktorej

veriteľ právo na zosplatnenie celého nezaplateného dlhu v zmysle § 565 O. z. využil. To znamená, že premlčacia doba pre v budúcnosti splatné splátky nemôže plynúť odo dňa nesplnenia v poradí prvej nezaplatenej splátky.

8. Žalovaná odvolanie nepodala, k doručenému odvolaniu žalobkyne sa písomne nevyjadрила.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C. s. p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C. s. p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 C. s. p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C. s. p.), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je v celom rozsahu vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 C. s. p.).

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, vychádzajúc z odvolacej argumentácie uplatnenej žalobkyňou, bolo posúdiť správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie vedúcich k tomu, že žalobou uplatnený nárok žalobkyne je premlčaný, v dôsledku čoho, s použitím § 54a O. z. ho nebolo možné vymáhať a ani súdom priznať, čo viedlo k zamietnutiu žaloby v celom rozsahu.

11. Dokazovaním vykonaným pred súdom prvej inštancie bolo preukázaným a v tomto štádiu konania nesporným, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobkyne (Poštová banka, a. s.) ako dodávateľom a žalovanou ako spotrebiteľom bol poskytnutý žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 5.000 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť v dohodnutých mesačných splátkach a termínoch spolu s jeho príslušenstvom. Z vykonaného dokazovania tiež vyplýva, že právny predchodca žalobkyne využil svoje oprávnenie, ktoré bolo zakotvené pod bodom 6.8 obchodných podmienok tvoriacich súčasť predmetnej zmluvy o úvere a listom zo dňa 22. decembra 2015 nazvaným „Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ žalovanej oznámil, že v zmysle § 53 ods. 9 O. z. je pohľadávka banky ku dňu 21. decembra 2015 vyplývajúca zo Zmluvy viac ako tri mesiace po lehote splatnosti vo výške 495,15 eur, preto právny predchodca žalobkyne si uplatnil právo podľa § 565 O. z. na základe splátky splatnej v mesiaci september 2015, čo dosvedčuje aj prehľad splátok uvedený v aktuálnom stave úveru, podľa ktorého v danom mesiaci žalovaná nezaplatila žiadnu sumu.

12. Podľa ust. § 101 O. z. aplikovaného súdom prvej inštancie, ktoré je nevyhnutné považovať za generálne, pritom všeobecne platí, že trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, s dovetkom - ak nie je ďalej ustanovené inak. V nasledujúcom ust. § 103 O. z., ktoré je nevyhnutné vo vzťahu k § 101 považovať za špeciálne, vo vete druhej je ale ustanovené, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, pričom nasleduje výslovne odkaz na § 565 O. z., začne plynúť premlčacia lehota odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. V právnom poriadku pritom platí zásada lex specialis derogat legi generali, ktorá znamená, že ak existuje rozpor medzi ustanoveniami dvoch právnych predpisov - noriem, prednosť má konkrétnejší právny predpis oproti všeobecnejšiemu.

13. V konaní bolo pritom nesporným a sama žalobkyňa na to odkazuje v podanej žalobe, že k predčasnemu zosplatneniu predmetného dlhu došlo v zmysle § 565 v spojení § 53 ods. 9 O. z. Na premlčanie zosplatnenej pohľadávky bolo potom v zmysle uvedenej zásady nevyhnutné aplikovať špeciálne ust. § 103 veta druhá O. z. s tým, že premlčacia doba v danom prípade začala plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, teda tej, pre ktorú došlo k zosplatneniu dlhu. Súd prvej inštancie s poukazom na uvedené potom správne vychádzal z toho, že premlčacia doba začala plynúť dňa 21. septembra 2015, teda deň nasledujúci po splatnosti splátky v mesiaci september 2015, pre nesplnenie ktorej sa stal zročným celý dlh a uplynula potom dňa 21. septembra 2018. Keďže žaloba na súde bola podaná až dňa 28. decembra 2018 po uplynutí premlčacej doby, žalobou uplatnený nárok bol premlčaný

a ako taký v zmysle § 54a O. z. nemohol byť vymáhaný a súd ho nemohol priznať. Žaloba bola preto správne prvoinštančným súdom v celom rozsahu zamietnutá.

14. Vyššie uvedený záver nevyvracia ani odvolateľom poukázané rozhodnutie NS ČR sp. zn. 29Cdp 2906/2000, ani citát z komentára O. z., ktoré uvedeným záverom neodporujú. Rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/161/2014 a Krajského súdu Trnava sp. zn. 24Co/945/2015 nezohľadňujú pre daný prípad v ust. § 103 veta druhá O. z. ustanovený špeciálny počiatok plynutia premĺčacej lehoty po zosplatnení úveru v zmysle § 565 O. z., nesprávne vychádzajú zo všeobecného ust. § 101 O. z. Žalobcom poukázané rozhodnutie Okresného súdu Trnava sp. zn. 27Csp/3/2019 ustaľujúce počiatok plynutia premĺčacej lehoty odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, je potom v súlade s vyššie uvedenými závermi. Je pravdou, že nevyhnutnosť pri nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy vyčkať tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky v zmysle § 53 ods. 9 O. z. pred uplatnením nároku na zosplatnenie celej pohľadávky podľa § 565 O. z. znevýhodňuje veriteľa, avšak stalo sa tak z vôle zákonodarcu za účelom ochrany slabšej strany - spotrebiteľa.

15. S poukazom na vyššie uvedené zdôvodnenie, po vyčerpaní relevantných odvolacích dôvodov uplatnených žalobcom, potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako v celom rozsahu vo výrokoch vecne správny, včítane závislého a správneho výroku o náhrade trov prvoinštančného konania, s použitím ust. § 387 C. s. p. potvrdil.

16. V zmysle § 396 ods. 1 C. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konania. Podľa ods. 2 ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

17. V zmysle § 255 ods. 1 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

18. V zmysle § 262 ods. 1 C. s. p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. V odvolacom konaní fakticky plne úspešnému žalovanému vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 396 ods. 1 C. s. p.), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 396 ods. 1 C. s. p. musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bola žalovaná v odvolacom konaní pasívna, nevykonala žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnila ani nevyčíslila a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

21. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyše podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia C. s. p. alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris).

22. Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 C. s. p. aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovaného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcou. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov C. s. p. zakotvujúcim procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 C. s. p. v spojení s § 396 ods. 1 C. s. p. o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď

oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

23. Danou problematikou sa zaoberalo aj občianskoprávne kolégium NS SR, pričom v uznesení č. 15 z 9. októbra 2018 prijalo právnu vetu, podľa ktorej, ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov C. s. p., zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.

24. Odvolací súd potom hoci úspešnej žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal s odkazom na záver uznesenia Najvyššieho súdu SR z 26. októbra 2016 sp. zn. 6Cdo/544/2015, podľa ktorého ak úspešnej strane sporu alebo strane, ktorá procesne nezavinila zastavenie konania, preukázateľne v konaní žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli, súd jej nárok na náhradu trov konania neprizná.

25. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3 : 0 (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien a doplnení; § 393 ods. 2 druhá veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.